

Motion till riksdagen 2013/14:A321

av **Marietta de Pourbaix-Lundin (M)**

Tillgänglighet

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförts i motionen om möjligheten att överväga behovet av att införa sanktioner vid bristande tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning.

Motivering

En funktionsnedsättning är något som kan ske när som helst i livet. Det kan vara medfött eller komma senare i livet som en följd av olycka eller sjukdom. För många är det också den naturliga följderna av att åldras när rörlighet, syn och hörsel blir sämre på äldre dagar. Hur en funktionsnedsättning påverkar det dagliga livet beror mycket på inställningen och attityder hos omgivningen, och inte minst på tillgängligheten i samhället.

Den fysiska tillgängligheten i samhället kräver att såväl privata som offentliga aktörer tar sitt ansvar. Stat, region och kommun behöver i bygg- och planeringsprocesser ha ett tydligt tillgänglighetsfokus, men framförallt agera föredömligt och göra sina egna byggnader och verksamheter tillgängliga för personer med funktionsnedsättning.

Grunden för regeringens funktionshinderspolitik finns i den nationella handlingsplanen "Från patient till medborgare" (prop. 1999/2000:79) och utifrån denna formulerade regeringen sin strategi för åren 2011–2016 avseende genomförandet av funktionshinderspolitiken. I den ursprungliga propositionen angavs bland annat att inom 10 år skulle den fysiska tillgängligheten för personer med funktionshinder bli bättre genom att till exempel enkla hinder i den offentliga miljön undanröjdes. Även om mycket har gjorts för att underlätta tillgängligheten, återstår alldeles för mycket att göra.

Regeringens fastlagda strategi är i grunden mycket bra då den innehåller konkreta och mätbara mål som möjliggör en uppföljning av arbetet. Trots detta hävdar flera handikapporganisationer och människor med funktionsned-

Fel! Okänt namn på

sättning att arbetet går för långsamt. Enligt min mening behöver arbetet med att öka tillgängligheten intensifieras och nya grepp prövas för att öka tillgängligheten. Det bör bland annat övervägas att skriva in bristande tillgänglighet i diskrimineringslagen som grund för diskriminering. Men framförallt bör det finnas en möjlighet att använda ekonomiska sanktioner som påtryckningsmedel om resultaten uteblir.

Personer med funktionsnedsättning måste kunna delta i samhällslivet på samma villkor som vi andra, oavsett om det handlar om att gå på bio eller resa kollektivt.

Stockholm den 26 september 2013

Marietta de Pourbaix-Lundin (M)